

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
06/533 SL KSTE/rla

Vår ref.:
FU/poh

Dato:
15.06.2009

NOU 2009 NR 4 - TILTAK MOT SKATTEUNNDRAGELSER

Det vises til høringsbrev av 11. mars 2009 med anmodning om svar på høringen innen den 11. juni d. å.

Saken har vært behandlet av NARFs fagutvalg.

Mandat og sammensetning

Bekjempelse av skatteunndragelser er et viktig arbeid som bør ha kontinuerlig fokus med det mål for øye å redusere mulighetene for skatteunndragelser. Sett i lys av dette er Regjeringens tiltak positivt.

NARF er likevel kritiske til det mandat utvalget er gitt, samt sammensetningen av utvalget. Når utvalget har fått i oppgave å blant annet utrede det trusselbilde vi har i dag for deretter å primært komme opp med forslag til plikter og økte innrapporteringsbyrder for næringslivet synes det uheldig at man ikke har åpnet opp for at utvalget også skulle kunne foreslå andre tiltak for å oppnå det samme. Informasjon til skattytere om skatte- og avgiftssystemets oppbygging, fordelingsprofilen i skattesystemet samt holdningskampanjer av ulik karakter er også viktige tiltak for å bekjempe skatteunndragelser. At ikke mandatet åpner opp for at utvalget skal kunne se skatteunndragelser i et litt bredere perspektiv er etter NARFs mening beklagelig.

Hva gjelder sammensetningen av utvalget mener NARF også at det er uheldig at så mange av utvalgsmedlemmene kommer fra skatteetaten. Det er en kjensgjerning at skatteetatens representanter i stor grad jobber med problemsaker og illojale skattytere. De samme personer har ofte ikke lett for å se de praktiske problemer et pålegg eller en ny rapporteringsbyrde innebærer for den lojale og plikttoppfyllende skattyter. Utvalgets gjennomgående deling i et flertall og et mindretall bekrefter at arbeidssted og erfaringsbakgrunn påvirker hva det enkelte utvalgsmedlem ser nytteverdien av å få innhentet av informasjon og hvilke byrder de samme er villige til å pålegge skattyterne.

Forslaget

NARF har nedenfor kun kommentert de forslagene der vi har synspunkter og innspill.

Kap 7.2.1 Opplysningsplikt – plikt til å gi opplysninger ukrevd

NARF mener det er positivt at opplysningsplikten utvides og at skattyter på denne måten klarere og mer presist minnes om at han plikter å opptre aktsomt og lojalt, også etter at han i utgangspunktet har oppfylt sine rapporteringsplikter i forhold til de frister som gjelder for selvangivelse, innrapportering av arbeidsgiveravgift, arveavgift, og merverdiavgift. Det er etter vår mening en fordel om samme lovtekst for at den rapporteringspliktige skal opptre aktsomt og lojalt benyttes for flere rettsområder.

Kap 7.3.2 Nytt kapittel 5 i ligningsloven om ukrevd opplysningsplikt for tredjepart

NARF er positive til at den ukrevde opplysningsplikten for tredjepart flyttes til eget kapittel i ligningsloven kap. 5. På denne måten kommer det klarere frem hvem som er pliktig til å gi opplysningene og hvilke opplysninger som tredjepart må gi. Ligningsloven vil på denne måten bli mer oversiktlig og lettere tilgjengelig for brukerne.

Kap 7.3.3 Oppgaveplikt for utbetalinger til næringsdrivende

NARF har ved flere anledninger tatt til orde for at rapporteringsplikten som følger av den såkalte 401-koden er arbeidskrevende å etterleve fordi den er uklar hva gjelder omfang. NARF tok opp denne saken sist med Finansdepartementet i brev datert 5. okt. 2005. Problemstillingene som vi tok opp med departementet er nå til dels klarlagt hva gjelder hvem og hva som faktisk skal innrapporteres. Likevel er det liten tvil om at denne rapporteringsplikten fortsatt oppleves som byrdefull å etterleve.

Vår erfaring er at skattemyndighetene i liten grad bruker den informasjon som innhentes gjennom 401-koden. NARF har tidligere bedt om at det redegjøres for og dokumenteres hvilken nytteverdi skatteetaten har av de innsendte innberetningene. Nytteverdien må holdes opp mot byrdene ved den samme rapporteringen slik at dette kan veies opp mot hverandre. Som et eksempel på at 401-innberetninger ikke benyttes av skatteetaten, kan vi opplyse om at vi er kjent med at skatteetaten ved flere anledninger har bedt om at næringsdrivende sender over opplysninger om alle utbetalinger til næringsdrivende. Dette til tross for at den samme næringsdrivende har oppfylt innberetningsplikten etter ligningsloven § 6-2 bokstav f.

Det er videre et faktum at innberetninger etter dagens regelverk i liten grad avdekker skatteunndragelser.

Bokføringsloven av 19.11.2004 § 5 legger til grunn av det for hver periode med pliktig regnskapsrapportering, og ikke sjeldnere enn hver fjerde måned, skal utarbeides både kundespesifikasjon og leverandørspekifikasjon. Av bokføringsforskriften av 01.12.2004 § 3-1 første ledd nr 3 fremgår at kundespesifikasjonen skal bestå i en spesifisering av alle transaksjoner med kunder pr periode, hvor kundens kode og navn, alle poster ordnet i rekkefølge med dokumentasjonsdato og dokumentasjonshenvisninger samt inn- og utgående saldo skal fremgå. Tilsvarende spesifisering, endog noe utvidet, gjelder for leverandører, jf sistnevnte hjemmels nr 4. Innhenting av slike spesifikasjoner med kryssjekk hos oppdragsgiver og oppdragstaker er allerede et velkjent, men kanskje ikke så ofte anvendt virkemiddel

for skattemyndighetene. Dette virkemiddelet bør imidlertid være et godt alternativ til en generell, lite målrettet og kostnadskrevende oppgaveplikt. Dagens muligheter for avgivelse av informasjon i elektronisk format og automatiserte avstemminger burde dessuten gjøre denne kontrollformen ytterligere aktuell.

Den nye bokføringsloven åpner også for nye kontrollmuligheter. Blant annet er det innført et timedokumentasjonskrav for alle tjenesteytende næringer, jf bokføringsforskriften § 8-1-2 (gjeldende for bygge- og anleggsvirksomhet) og § 8-4-1 (andre tjenesteytende næringer). Loven legger også til rette for mer effektiv kontrollmetodikk ved det nye kravet i § 13 annet ledd om at bokførte opplysninger som i utgangspunktet er tilgjengelige elektronisk, i hovedregelen skal være tilgjengelig elektronisk i 3 ½ år etter regnskapsårets slutt.

Etter vårt skjønn tilsier:

- de vanskelige vurderinger oppdragsgivere må ta stilling til for å oppfylle ligningsloven § 6-2 nr 1 bokstav f,
- det reelle omfanget av mulige innberetninger,
- kostnadene ved dette,
- et langt mer tilgjengelig næringsliv i 2009 enn da lov og forskriftsteksten kom i 1983/1985,
- konkurransevilkår,
- begrenset bruk, og skatteetatens samlede virkemidler, herunder mer effektive (elektroniske) kontrollmuligheter/verktøy enn før,

at kravet i ligningsloven § 6-2 bokstav f bør bortfalle eller omdefineres.

En alternativ løsning som kan vurderes er en oppgaveplikt for tilfeller hvor oppdragstaker ikke er registrert i Enhetsregisteret. Dette antas å være mer målrettet.

NARF mener dessuten det er svært viktig å være oppmerksom på at gjeldende innberetningsplikt ikke hører hjemme blant de lønns- og trekkoppgavepliktige forhold. Denne informasjonen finnes i regnskapet og ikke i lønssystemet. NARF mener at dersom plikten opprettholdes må rapporteringsformen gjennomgå i samarbeid med representanter for næringsliv, regnskapsbransjen og programleverandører. Fristen for innrapportering må være den samme som for selvangivelsen. Ved en omlegging vil byrden ved slik rapportering kunne reduseres og etterlevelsen økes.

Kap 8.2 Plikt til å gi opplysninger om egne forhold etter krav

Kontrollhjemlene i de forskjellige lovene (ligningsloven §§ 4-8, 4-10 og 4-12, skattebetalingsloven § 5-13 og folketrygdloven § 24-5, arveavgiftsloven § 25 og §§ 28 til 30, merverdiavgiftsloven § 46, tollloven § 13-4 mm, særavgiftsregelverket) innehar ulik ordlyd for opplysningsplikt.

Utvalget foreslår at det for alle skatte- og avgiftskrav gis en generell adgang til å innhente opplysninger fra de skatte- og avgiftspliktige dersom opplysningene kan ha betydning for en korrekt fastsetting av skatte- og avgiftsgrunnlaget. Utvalget mener at opplysningsplikten bør knyttes opp mot opplysningens innhold og ikke mot dokumentene. Dokumentbegrepet foreslås derfor ikke videreført i bestemmelsene.

Etter NARFs vurdering bør det offentlige ha en vid adgang til å innhente informasjon for kontroll og korrekt fastsettelse av skatt, avgift, toll m.m. Våre medlemmer opplever imidlertid ofte at skattemyndighetene ukritisk ber om dokumenter som er tidkrevende å innhente, kopiere opp, for deretter å sende inn. Selv om vi er positive til at alle opplysninger som kan være av betydning for skatte- og avgiftsplikten og kontrollen av denne skal kunne innhentes, vil vi samtidig understreke at denne hjemmelen ikke må misbrukes. Det må i så henseende vektlegges at opplysninger som innhentes av det offentlige også kan komme på avveie, eller de kan misbrukes.

Det bør være et generelt utgangspunkt at det offentlige bør kunne innhente regnskapsmateriale med bilag, kontrakter, korrespondanse, styre – og forhandlingsprotokoller, elektroniske programmer og programsystemer ved behov. Ved innhenting av disse opplysninger bør det hensyntas at noen opplysninger kan lastes ned og kopieres elektronisk for deretter å oversendes som filer eller vedlegg. Andre opplysninger krever at skattyter eller dennes fullmektig tar kopier av en mengde dokumenter og bilag for deretter å oversende dette i kopi. Der den etterspurte informasjonen er lagret elektronisk og enkelt kan oversendes til det offentlige bør det være en lav terskel for å etterspørre informasjonen. Motsatt bør det være en høy terskel for å utbe opplysninger som medfører mye arbeid for den rapporteringspliktige å oppfylle. NARF er usikre på hvordan ovennevnte eventuelt skal hensyntas i modellbestemmelsen, men mener det fortrinnsvis i forskrift eller instruks til skatte- og avgiftsmyndighetene, bør gis føringer for at det alltid skal gjøres en avveining mellom den kontrollverdi informasjonen kan gi og den byrde den næringsdrivende vil stå overfor ved krav om innsending. Informasjon som ikke kan innhentes elektronisk bør fortrinnsvis fremskaffes ved at kontrolløren drar ut til den næringsdrivende eller dennes fullmektig og fremskaffer opplysningene. På denne måten får skatte- og avgiftsmyndighetene også anledning til å danne seg et inntrykk av den næringsdrivendes virksomhet, samtidig som treffpunktet kan skape større forståelse for begges roller, samt utfordringer med å innhente informasjon og ikke minst etterlevelse av regelverket i praksis.

Avslutningsvis under dette punktet tillater vi oss også å nevne at fylkesskattekontorenes målrettede kontroller der de for eksempel etterspør bilag som representerer de 3 største beløpene eller bilagsnummer x til y fra nest største leverandør, er en metode som fungerer godt og som bør være et eksempel til etterfølgelse.

Kap 9 Skatterådgivernes opplysningsplikter m.m.

Flertallet i utvalget går inn for at det innføres en ny hjemmel som unntar advokater og andre skatterådgivere fra taushetsplikt i skatte- og avgiftssaker. Ny bestemmelse i ligningsloven § 6-8 er foreslått med følgende ordlyd:

”Uten hinder av den taushetsplikt som man ellers har, plikter enhver som har bistått skattyteren med planlegging eller gjennomføring av en transaksjon eller med skatterådgivning, etter krav fra myndighetene å gi opplysninger om transaksjoner og andre faktiske forhold i samme utstrekning som skattyter er pliktig til å gi slike opplysninger.

Advokater og andre som ervervsmessig eller stadig yter rettshjelpsvirksomhet, har ikke plikt til å gi opplysninger om forhold som de har fått kjennskap til før, under og etter en rettssak, når forholdet har direkte tilknytning til rettstvisten.”

Tilsvarende bestemmelse foreslås også inntatt i reglene for merverdiavgift, særavgifter og toll.

NARF er enig med mindretallet i at praksis samt rådgivernes bistandsvilje, så langt oss bekjent, ikke har avdekket at taushetsplikten representerer noe problem i det praktiske ligningsarbeidet. NARF er derfor motstander av at et så komplisert og vidtgående taushetspliktsunntak innføres.

Kap 9.2.3 Regnskapsførere

Regnskapsførernes taushetsplikt er regulert i regnskapsførerloven § 10. Det må være et mål for relasjonen mellom regnskapsfører og kunden at denne skal være åpen og bygge på tillit til at kunden får korrekte råd og profesjonell rådgivning som ikke meddeles andre. Regnskapsfører er underlagt hvitvaskingsloven og plikten til å rapportere uriktige transaksjoner med økonomisk utbytte til Økokrim.

NARF støtter her mindretallets vurderinger. Det vil ikke være betryggende ut fra rettsikkerhetshensyn dersom en reaksjon mot medvirkning skal kunne ilegges administrativt. Medvirkeransvar og eventuell forfølgelse av dette bør etter NARFs vurdering avgjøres av de ordinære domstoler med den betryggende og grundige behandling dette innebærer.

Kap 10.2 Tiltak mot skatteunndragelser som følge av kontantøkonomi

Utvalget viser til at restriksjoner på kontant betaling mellom næringsdrivende kan utformes på ulike måter. Dette kan skje ved å lovfeste et forbud mot kontanttransaksjoner over et visst beløp, eller som et alternativ eller supplement, at fradragsretten etter skatteloven og fradrag for inngående avgift etter merverdiavgiftsloven avskjæres.

Flertallet i utvalget går inn for å innføre et forbud mot kontantbetaling over et visst beløp mellom næringsdrivende og mellom næringsdrivende og privatpersoner. Vi kan ikke helt se hvilke typetilfeller der kontantbetaling bør aksepteres, med unntak av de tilfeller der bankvesenet eventuelt bryter sammen, jf finanskrisens innvirkning på bankvesenet på Island eller andre force majeure lignende hendelser. NARF mener allikevel at dette vil være et drastisk tiltak som bør utredes ytterligere før det eventuelt iverksettes.

NARF støtter mindretallets forslag om å gå inn for å avgrense fradragsretten skatte- og avgiftsmessig dersom det er betalt kontant. En slik nektelse av fradragsretten som i praksis vil virke tilsvarende et forbud, vil etter vårt skjønn være et virkemiddel som vil ha betydelig effekt mot illegale transaksjoner. En slik fradragsnektelse vil medføre et langt bedre kontrollgrunnlag for flere kontrollinstanser. Dessuten vil et slikt tiltak formodentlig kunne redusere omfanget på mistenkelige transaksjoner betydelig.

Kap 10.2.5 Krav om sertifiserte og plomberte kassaapparater

NARF støtter det arbeidet som er satt i gang i regi av Bokføringsstandardstyret og anbefaler at det også for Norges del utredes ytterligere om en ordning lik den i Sverige kan og bør innføres her. Utredningen bør se nærmere på hvilke kostnader som er forbundet med kontrollen, hvilke provenymessige effekter den antas å gi, samt faren for at et "plombert" kassaapparat også lar seg manipulere. I tillegg bør det

hensyntas at også kassaapparater som er sikre og trygge og er umulige å manipulere ikke i seg selv er nok dersom den næringsdrivende velger å ikke registrere salget. Her som ellers må tiltaket vurderes i et kost og nytte perspektiv samt at holdningskampanjer og informasjon om alles viktige bidrag til et velfungerende skattesystem også bør vurderes som et mulig tiltak for å oppnå det samme.

Kap. 10.3 Tiltak for å redusere privatmarkedets kjøp av svart arbeid mv.

Utvalget har blant annet vurdert å øke grensen for skattefritt arbeid i hjemmet, men kommet til at de ikke ønsker dette grunnet at dette vil kunne føre til tilpasninger. For å hindre at arbeidstakere tilpasser seg grensen på kr 4 000 foreslår flertallet at det fastsettes et samlet maksbeløp på kr 20 000 i året. NARF støtter forslaget, til tross for at det kan bli vanskelig å kontrollere dette.

Utvalget har videre vurdert å innrømme fradrag for dokumenterte kostnader relatert til arbeid i hjemmet. Flertallet ønsker ikke å innføre en slik ordning blant annet sett hen til de fordelingseffektene som dette vil ha innvirkning på.

NARF støtter mindretallet i denne saken. Det er en kjensgjerning at mye av den utenomholdte omsetningen skjer ved tjenesteleveranser fra næringsdrivende til privatpersoner. Typisk er dette blant annet håndverkstjenester som utføres på privatpersoners boliger og fritidsboliger. Denne utenomholdte omsetningen antas å utgjøre betydelige beløp og kan stoppes ved enkle virkemidler som her foreslått. Lønnsomheten for begge parter, ved at en næringsdrivende jobber svart og tjenestemottaker ikke krever faktura, er i dag så betydelig at skal man komme dette problemet til livs må det regelverksendringer til. Forbud er etter NARFs vurdering ikke tiltrekkelig, men må kombineres med så sterke incitament som mulig for at kjøper skal kreve ryddige forhold, ved at det gjøres attraktivt og lønnsomt å etterspørre faktura med mva for det utførte arbeidet.

NARF mener også at et skattefradrag vil være mer effektivt enn et inntektsfradrag. Det bør imidlertid vurderes om skattefradraget skal gjøres gradert og om det bør settes et tak for hvor meget som kan kreves til fradrag det enkelte år. Vi mener uansett at dette vil være samfunnsmessig fornuftig da holdninger og vaner på denne måten kan påvirkes med stor kraft, slik at målet faktisk kan være mulig å oppnå.

10.4 Tiltak for bedre kontroll med norskregistrerte utenlandske foretak

Det bør etter utvalgets vurdering igangsettes et arbeid for utveksling av opplysninger mellom selskapsregistrene over landegrensene. Videre foreslår utvalget at det innføres et krav om reell virksomhet i utlandet for utenlandske foretak utenfor EØS. NARF støtter dette forslaget. I tillegg er NARF positive til at det innføres regler om sletting av NUF som går konkurs og deretter avvikles.

Hva gjelder revisjonsplikt for NUFene viser vi til det vi har uttalt i forbindelse med høringen om revisjonsplikt. NARF er opptatt av at det tilrettelegges for at norske virksomhetsutøvere prefererer å starte virksomhet i medhold av norske virksomhetsetableringsregler. Det er uheldig når norske virksomhetsetablerere går veien om utlandet og registrerer postboksadresser der for på denne måten å komme inn under en virksomhetsform som av mange anses som enklere, rimeligere samt med begrenset ansvar og mindre kontroll fra myndighetenes side. NARF har siden

2003 satt fokus på utviklingen av antall NUF og i møter med Skattedirektoratet og Næringsdepartementet orientert om utviklingen samt kommet med innspill til hvordan man fortrinnsvis skal begrense denne. Vi er skuffet over at myndighetene ikke allerede har gjort noe med denne problemstillingen.

Vi tillater oss her å innta deler av det vi uttalte i høringen om revisjonsplikten:

"NUF og revisjonsplikt

NARF har gjennom lengre tid fulgt med på oppblomstringen av NUF, og uttrykt bekymring for den virksomhetsutflaggingen dette på mange måter er – det vil si der etableringsformen utnyttes for, sammenlignet med aksjeselskapsalternativet, å slippe unna norske regler og krav om aksjekapital og revisjon. . Det bør i stedet være et mål at norske virksomhetsutøvere som ønsker å starte næringsvirksomhet i Norge, gjør dette ved å starte virksomhet innenfor en av de norske foretaksformene, primært som enkeltpersonforetak eller aksjeselskap.

Et virkemiddel for å få selskapene hjem igjen, er å redusere forskjellene i forhold til den norske aksjeselskapsformen. Dette vil sikres gjennom å innføre en revisjonspliktgrense som unntar de små aksjeselskapene fra revisjon, som er i tråd med vårt standpunkt hva gjelder hovedspørsmålet.

Dersom revisjonsplikten blir stående uendret for de små aksjeselskapene er vi i prinsippet enige i å gjøre plikten gjeldende for NUF'ene også. Det vil likevel bes merke at det pt. finnes i alt 25 542 NUF-registrerte foretak. Vi stiller spørsmål ved om revisjonsbransjen har kapasitet til å ta innover seg alle disse, i tillegg til den mengden som håndteres allerede. Etter vår erfaring er det tid-/stedvis vanskelig å skaffe til veie revisor i det markedet som regjerer i dag. Det kan også stilles spørsmål ved om det er samfunnsøkonomisk lønnsomt å binde opp ytterligere ressurser innen revisjon, når etterspørselen etter regnskaps- og økonomikompetanse er såpass "skrikende" for øvrig. Dette vil uansett avskjæres gjennom en fjerning av revisjonsplikten for de små.

Vi vil avslutningsvis bemerke at vi ikke har tatt stilling til hvilket handlingsrom Norge har i forhold til å innføre revisjonsplikt for NUF'ene, sett hen til EU/EØS-reglene. Vi har imidlertid merket oss at det er røster som mener oss forhindret fra det, også i forhold til den nye selskapsformen SPE. Dersom dette er saken vil en fortsatt revisjonsplikt for de små aksjeselskapene bidra til å svekke den norske aksjeselskapsformen som en valgt foretaksform fremfor NUF/SPE."

NARF mener at norske virksomheter som går veien om utlandet for å etablere virksomhet her og utenlandske virksomheter som også ønsker å starte virksomhet i Norge, begge bør underlegges de samme regler som gjelder for tilsvarende virksomheter i Norge.

10.6 Tiltak mot merverdiavgiftsunndragelser

Utvalget foreslår å innta en henvisning til bokføringsregelverket i merverdiavgiftsloven § 25 for på denne måten å sikre at formalkravene til bilag blir tydeliggjort. Dette innebærer ingen materiell endring da den samme regel gjelder i dag.

Utvalget foreslår også at det i mval § 25 første ledd inntas et nytt annet punktum som uttrykkelig fastsetter at fradrag skal nektes i de tilfeller hvor et formriktig salgsdokument ikke foreligger før etter at fradragsretten er gjort gjeldende.

NARF mener det vil være klart uheldig om et formriktig salgsdokument ikke gir rett til fradrag fordi det ikke foreligger før etter at fradragsretten er gjort gjeldende. NARF

mener også det slår for tilfeldig ut dersom den her foreslåtte nektelse blir innført. I tillegg mener vi at dette er urimelig i resultat for den næringsdrivende som mer eller mindre tilfeldig rammes av dette forslaget. Fradragsretten må etter vårt skjønn alltid kunne være i behold når transaksjonen er reell og riktig dokumentasjon fremskaffes. Også dette tiltaket bør eventuelt utredes ytterligere i et kost og nytte perspektiv.

10.7 Særlig om styrets ansvar i aksjeselskaper og allmennaksjeselskaper

NARF mener at det er en fordel om styrets ansvar for selskapet skattemessige forhold tydeliggjøres ved at styret pålegges å behandle selskapets skatte- og avgiftsmessige forhold minst en gang hvert regnskapsår. Styret vil på denne måten bli orientert om selskapets strategi for skatter og avgifter, og må i større grad enn i dag måtte forholde seg så vel til de rettslige som de etiske spørsmål som oppstår i denne sammenheng. NARF er positive til forslaget blant annet fordi skatt- og avgiftsmessig forhold på denne måten blir tilstrekkelig belyst på et nivå i selskapet der disse etter vår vurdering hører hjemme. Hvorvidt forslaget også innebærer et utvidet styreansvar er etter NARFs vurdering noe usikkert. Dersom formålet med den her foreslåtte lovendring også er å utvide styreansvaret i sin alminnelighet bør etter vår vurdering styreansvaret også utredes nærmere.

10.8 Offentlighet ved ilagt tilleggsskatt, tilleggsavgift og tilleggstoll

Flertallet mener at det bør være adgang til offentlighet ved ilagt tilleggsskatt. NARF er negativt til dette forslaget og mener det er uheldig om personer som ilegges tilleggsskatt, tilleggsavgift eller tilleggstoll også utsettes for en "gapestokk" som her foreslått. Dersom denne type vedtak skal kunne offentliggjøres bør saken behandles i de ordinære domstoler på en dertil betryggende måte. Forslaget vil i sin ytterste konsekvens kunne medføre at skattytere unødvendig går til sak og får prøvet vedtaket. Mange skattytere ser seg bedre tjent med å betale ilagt tilleggsskatt fremfor å gå videre med saken i de ordinære domstoler. Ikke minst gjelder dette på grunn at de ressurser som en rettssak krever, både menneskelig og økonomisk.

Vi forbeholder oss retten til å komme tilbake med nye og utfyllende kommentarer til eventuelle konkrete lovforslag som blir fremmet som et resultat av denne høringen.

Med vennlig hilsen

NARF - Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise
Adm. dir.

Dagfinn Søvik (sign.)
Leder fagutvalget